

สุหฤท สยามวาลา

LIFE AT AU IS MY MOST PRECIOUS MOMENT

downright, teoreti ลักษณะ ไม่ควรให้เด็ก

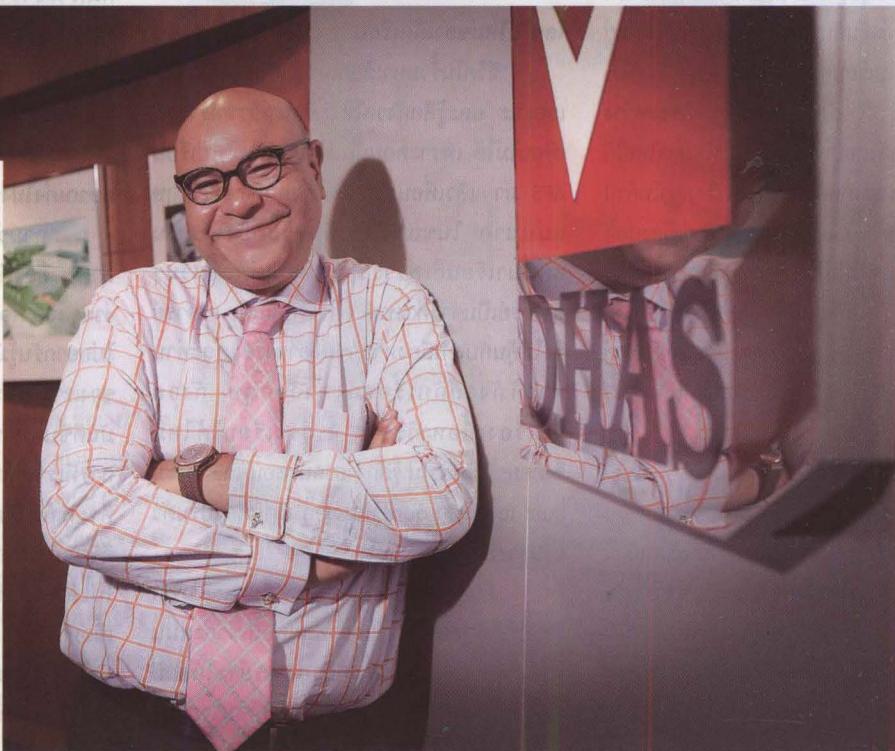
ก็ต้องมีความรู้สึก ในการนี้จะดี

ดังนั้นจะเป็นครั้งที่ 1 ของตัว ที่จะเป็น

ก็ต้องมีความรู้สึก ในการนี้จะดี

น้องสาว ที่จะต้องเป็น ที่ เด็กๆ ก็จะ

Mr. Suharit Siamwalla is the second graduating class of the Bachelor of Arts Program. He is now the managing director of DHA Siamwalla, a manufacturer of stationery and quality binders under the brand "Elephant." In addition to his role as a businessman, he's also an Indie DJ, a popular singer, songwriter, and quite recently a third runner up in the 2013 Bangkok Gubernatorial Election. Where does he get the inspiration to do all these things?

ความคิด...หลักจากครอบ

"จริงๆ เท็มมณเป็นแบบนี้ ผมก็โถตรเป็นนักธุรกิจเลยนะ เพียงแต่ ผนึกสักว่าบังเอิญ มันถูกครอบด้วยการที่เราชอบคนครี ไปทำปาก อัลบัมแรงๆ ไปทำเพลงแปลกดีหลากหลาย ไปกว่าคนปกติ จริงๆ ชีวิตผม pop มาหลายร้อยวันปกติธรรมชาติเสร็จจากทำงาน ผนึกพาลูกออกไป

เล่นฟุตบอล ตอนกลางคืนก็ไปที่อีปี หน่อย คือเรามาได้เป็นอินดี้ ไม่ได้อ้างไว้นานคนมัน แต่ว่า เราสักว่าไม่วันนั้นมาจากไหน และก็ตอนไม่ถูกว่า ทำไมถึงชอบแบบนี้ ทำมาถึงชอบคนครีแน่น ทำไม่ได้ลับไปพังเพลงแนวอื่น ที่ไม่เข้าใจ เมื่อนอกัน แต่เป็นคนที่ชอบทำอะไรที่มันหลุด ออกจากครอบปกติ"

ปฎิเสธไม่ได้ว่าความโดดเด่น ที่มีสไตล์เฉพาะตัว ที่สร้างปรากฏการณ์ความแปลก ด้วยบุคลิกที่แตกต่างของศิษย์เก่ารั้ว ABAC ศิลปศาสตร์ รุ่นที่ 2 “คุณโต้-สุหฤทัย สยามวาลา” กรรมการผู้จัดการบริษัท ดี เอช เอ สยามวาลา ผลักดันให้เครื่องเขียนและแฟ้มภายในไทยแบรนด์ “ตราช้าง” ผู้ชายที่ได้เชื่อว่าเมืองไทยจะที่สุดคนหนึ่ง บางกอกก็เรียกบังอรก็ตามเพี้ยนเงา พ่อนดอเล็กหรอนิกส์ ดีเจอินดี้ตัวพ่อ บังร่องบังนักแห่งเพลงวังใจเด็กแนว!! และเมื่อต้นปี 56 ที่ผ่านมา “คุณโต้” ยังลงสมัครเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดกรุงเทพมหานครได้คะแนนเสียง ติดอับดับที่ 4 บังสังสัยใหม่คงจะอะไรที่ทำให้เขาใช้ชีวิตแบบสุดติ่งขนาดนี้!!

วันงานรองรั้ว "ABAC"

"ตอนนั้นเลือกเรียนที่ ABAC เพราะ
เงินฯ ไม่คิด ตอบง่ายๆ เลย ไม่ได้ปักบังอะไร
แล้วก็ฟุ่มหากัน วันจะสอบเพื่อนโทรบอก โต๊ะ
วันนี้สอบ ABAC เราไม่รู้เรื่องด้วยเพื่อนไม่โทรบอก
ก็สอบติดที่ ABAC เรียนศิลปศาสตร์อังกฤษ แล้ว
ที่เลือกคนนะนี้ เพราะหมื่นได้คนเรียนเบรเวอร์กิจ
(หัวเราะร่วน) ครรฯ ก็เรียนแต่ถูร์กิจ แล้ว
ศิลปศาสตร์ตอนนั้นเพิ่งจะเปิดด้วย รู้สึกว่าจะ
เป็นรุ่นที่ 2 มีนักศึกษาไม่ถึง 100 คน ก็เลยลอง
ดูก่อนนั้นเอง

...แค่นั้นคืออะไรรู้ไหม ก่อนหน้านี้ เราเคยมีความทุกข์มากที่เอ็นไม่ติด คุณพ่อเลียนบอกว่า มันเป็น Learning. Guide คือชีวิตร้าบุกคน มันต้องผ่านตรงนี้ คือต่ำที่สุดในชีวิตมาแล้ว มันก็จะเกิดทางเลือกขึ้น เสียใจ ร้องไห้ แล้วนั่นจะเกิดทางเลือก พอมันเกิดทางเลือกใหม่ เราก็เลือก เลือกแล้วก็คืน ปรากฏว่าชีวิตที่อยู่ ABAC คือชีวิตซึ่งที่ผ่านทางแบบมากที่สุด ทำกิจกรรมให้มากที่สุด และได้เรียนรู้ชีวิตมากที่สุด มี Connection ที่ทำให้ผมเป็นผมในวันนี้

...เมื่อในตอนนั้นที่นั่งร้องไห้ เอ็นฯ ไม่คิด เป็นคนเดียวในคนละคนครึ่ง คนอื่นเขาคิด ลากกระบังคีคิวทะพาย เราเป็นคนเดียวเอ็นฯไม่คิดก็เท่า

แต่พอไปเรียนปีแรก ทำอะไรต่ออะไรมาก็เป็น
ปรากฏว่ามีความสุขมาก ใช้ชีวิตเต็มเม็ดเต็มหน่วย
จริงๆ เป็นประคานเชิร์ฟ อยู่ได้ทุกกลุ่ม ลงสมัครกับ
นายก ครบถ้วนบรรยายในห้อง ในช่วงที่ไปเรียน
ABAC ไม่เคยรู้สึกเสียใจเลย เรียนสนุกมาก เรียนไป
ชาไป ก็ไม่เคยหงุดหงิด ไม่เคย W ปีสุดท้ายยังคงอุดมใจ
แรกๆ ก็บ้ากิจกรรมไปหน่อย พอดีก็มีความสุขมาก

... เพราะศิลปศาสตร์ เนื่องในเป็นการเรียน Basic ของหลาย ๆ วิชา management ผู้สอน ก็เรียน Marketing ก็เรียน accounting ก็เรียน แล้วว่า มันก็จะผสมกัน มันเป็นพื้นฐานของหลาย ๆ อัน ทำให้เราไม่ไปกับชีวิตได้ (หัวเราะ) คือไม่ได้จบ ออกมาแล้วต้องพูดภาษาอังกฤษเก่ง แต่มันเป็น Basic Common Sense ของธุรกิจ เพราะว่าธุรกิจ Common Sense เขย่า พ่อเราจบอนามัย ใช่กี่วันได้เรียกบัตร

...ชีวิตที่ ABAC เป็นช่วงที่มีความสุขที่สุด
ในชีวิตช่วงหนึ่ง และผู้ใดชีวิตที่เป็นชีวิตนั้น²
ได้ Relationship วิชาความรู้ไม่ได้เขามาใช้ใน
ชีวิตประจำวันมากขนาดนั้น มันเป็นการไปเรียนรู้ว่า
ชีวิตในนั้น แน่นอนว่าเราได้ความรู้มา แต่ความรู้นั้น³
ที่ได้มันไม่ได้มากกว่า ABAC สอนให้เรา $1+1 = 2$
ออกมาก็ชีวิต $1+1 = 2$ ชีวิตริบังได้เป็นแบบนั้น

การเรียนเป็น inspection อย่างหนึ่ง มันเป็นการ
หลอมความคิด เวลาเราขบถอกมาแล้ว การหลอม
ความคิดในสมัยเรียนกับอุดมให้ชีวิตคริสต์ นั้นช่วย
กันทำให้เราขบถอกมาแล้วเราใช้ชีวิตได้เดิมที่"

ผ่านแล้ว...ผ่านเลย

"เทคนิคการเรียนรchingฯ นั้นไม่ยาก เรียนให้
มันสนุก อย่าอยู่กับหนังสือจนมากเกินไป ชีวิตแบบนี้
มันจะไม่ได้ลับมาอีก หมุดแล้วหมุดเลย แล้วจะไป
ผึ้งร้องให้ กิดถึงมัน จนวันนี้เพิ่งมาได้กว่า ้อย
เรามานี่งับน่องไว มาถึงกิดถึง นั่งคร่ากระญูเจา
อะไร ชีวิตในวัยเรียนมันเป็นชีวิตที่โกรธสายเลยนะ
จะไปเครียดอะไรกับมัน ไปคิดไปเครียดจะเป็นจะ
ตายก่อนสอน มันไม่ได้ช่วยอะไรหรอก สนูกับมัน
เด้อ เพราจะมันจะไม่ได้ลับมาอีกแล้ว

...บางทีก็ต้องบอกว่าชีวิตร้ายกาฬไปแพลงแมก
ไม่อย่างนั้นเราก็ต้องมานั่งแบงอยู่นั่นแหล่ะ เรายาทำ
กิจกรรมแค่นี้ สักส่วนเท่านี้ มันมากเกินไปนะ ผู้ชาย
เราปล่อยให้ เราไม่ได้กำลังทำอย่างโดยย่างหนึ่ง
มากเกินไป เราทำทุกอย่างสมบูรณ์ ช่วงนี้ชีวิตของ
ผมก็เป็นแบบนี้ รู้ด้วยเองคิว่าเมื่อไหร่จะไปเป็นคิวเจ
เมื่อไหร่จะไปทำธุรกิจ เมื่อไหร่จะสมัครผู้ว่าฯ อย่า
ไปเครียด เพราะถ้าเครียดเราจะไม่ได้ทำน้ำอะไร
สักอย่างในวีวิค"